

[Tyroll]

nistre har gentagne gange nægtet at se på det reelle indhold, på alle de trusler, der har været, og de aktiviteter, der er foregået bagom for at sikre, at Stærevænget forblev en socialdemokratisk domineret organisation osv. Det er, som om man har set uden om disse ting og de forsøg, som hr. Pelle Jarmer har gjort for at gennemtrømler sine beslutninger på trods af, at der forelå en beslutning af 2. marts 1978 fra borgerrepræsentationen, der indeholdt et pålæg om, at der skulle indgås en driftsoverenskomst uden de betingelser, jeg nævnte i mit første indlæg. Så har hr. Jarmer åbenbart forsøgt sig med andre aktiviteter. Han henvendte sig til det boligselskab, hvor Stærevænget er placeret, og fik derigennem aftale om at overtage det lejemål, som Stærevænget har haft. Jeg har i begrundelsen for spørgsmålet vist, hvordan der er udsigt til, at der kan ske ændringer her og det kan blive præciseret, hvem der har det lejemål, men alligevel vil socialministeren som øverste myndighed ikke gå ind og sikre, at Stærevænget fortsat kan eksistere.

Jeg synes, det her lugter meget af, at man dækker over hinanden i socialdemokratiet, at man sikrer sig kontrollen med disse forhold og altså ikke ønsker, at nogle forældre, der vil bestemme over deres daginstitution selv, får nogen som helst mulighed for det.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Så vidt jeg kan se, er denne sag ikke noget godt eksempel på, at socialdemokrater skulle dække over hinanden. Derimod er den et udmærket eksempel på, at VS mener, at hvis de har en anden opfattelse end den, der er udtrykt i lovgivningen, således som vi også hørte det i det tidligere spørgsmål, skal ministeren handle efter det, VS synes er rigtigt. Det kan en minister selvfølgelig ikke. Man må følge den lovgivning, der er vedtaget her i folketinget, og det gælder både det, at daginstitutionerne er underlagt de kommunale myndigheder, og det gælder den undtagelsesparagraf, som blev indføjet i bistandsloven, og som jeg tidligere har omtalt. Den tidligere socialminister såvel som den nuværende har måttet henholde sig til den lovgivning, der gælder for området, også selv om hr. Tyroll hellere havde set, det var anderledes.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Arentoft: spm. nr. 91
 Nymann: spm. nr. 107
 Ernst Schmidt: spm. nr. 110 og 154
 Maisted: spm. nr. 112
 Svend Heiselberg: spm. nr. 116
 Grove: spm. nr. 119
 Bernhard Baunsgaard: spm. nr. 121
 Inge Krogh: spm. nr. 129 og 149
 Margrete Auken: spm. nr. 130
 Mølgaard: spm. nr. 131
 Bilgrav-Nielsen: spm. nr. 133
 Glistrup: spm. nr. 134 og 160
 Steenholdt: spm. nr. 135
 Bertel Haarder: spm. nr. 140
 Bjørn Poulsen: spm. nr. 144

Spm. nr. 91

Til *justitsministeren* (26/11 79) af:

Arentoft (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvordan anklagemyndighedens praksis har været og vil blive i fremtiden med hensyn til at frafalde tiltale for »grov uagtsomhed over for offentlig myndighed«, fordi sigtede ubekræftet påstår at have taget forbehold over for den pågældende offentlige myndighed.«

Begrundelse

Der henvises til forespørgselsdebatten i folketinget den 15. november 1979.

Besvarelse (11/12 79):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Efter retsplejeloven er det ikke blot anklagemyndighedens opgave at sørge for, at straffskyldige personer drages til ansvar, men også, at forfølgning af personer, som ikke er straffskyldige, ikke finder sted. Det er herefter som udgangspunkt en direkte pligt for anklagemyndigheden at undlade at rejse tiltale i